

MELATONİN

MELATONİN

E. Sibel NAMIDURU, İclal MERAM, Mehmet TARAKÇIOĞLU

Gaziantep Üniversitesi Tıp Fakültesi, Biyokimya ve Klinik Biyokimya A.B.D, Gaziantep.

ÖZET: Melatonin yaklaşık 50 yıl önce keşfedilmiş olup ve son yıllarda önemi daha çok anlaşılmış pineal bezden salınan bir hormondur. Vücut sıvalarındaki düzeyi gece maksimum düzeyde artarken, gündüz düşer. Yüksek diffüzyon yeteneği ve lipofilik yapısından dolayı mükemmel bir antioksidan olup, bilinen diğer antioksidanlardan daha güçlüdür. Antioksidan etkisi gerek *in vitro*, gerekse *in vivo* olarak yapılan çalışmalarla kanıtlanmıştır. Ayrıca son yıllarda melatoninun reproduksiyonun düzenlenmesindeki rolü,immün sistem ile ilişkisi, beyin fonksiyonlarının kontrolündeki rolünü araştıran değişik alanlarda çalışmalar da yapılmıştır. Bu derlemede değişik alanlardaki melatonin ile ilgili yeni bilgiler sunulmuştur.

[Anahtar sözcükler: Melatonin, antioksidan, reproduksiyon, immün sistem, beyin fonksiyonları]

ABSTRACT: Melatonin is a hormone which is released from pineal gland. Despite of it was found before 50 years, the importance melatonin has been discovered in the recent years. In the body fluids levels are maximized during the night whereas during the day melatonin are minimized. Due to high diffusion ability and highly lipophilic nature, melatonin is a perfect antioxidant and more powerful than the other known antioxidants. This effect of melatonin has been determined with *in vitro* and *in vivo* studies. In addition in recent years an increasing amount of data has been published involving a role of melatonin in order of reproduction, stimulate the immun system and in the control of brain function. In this review has been submitted the present knowledge on melatonin in several areas.

[Key words: Melatonin, antioxidant, reproduction, immune-system, brain function.]

GİRİŞ

1958 yılında pineal bezin taşıdığı bir molekülün kurbağanın koyu renkli olan derisinin rengini açtığı görüldü. Aynı yıl Lerner tarafından sığır pineal bezinden elde edilen bu moleküle, amfibiya derisinin pigment hücrelerindeki melanin granüllerinin aglütine olmasına neden olduğundan dolayı melatonin adı verilmiştir. Fakat memelilerde pigment üzerine hiçbir etkisi saptanamamıştır (1).

Melatonin, N-asetil-5-metoksitriptamin, pineal bez hücreleri tarafından salgılanan bir hormon olup memelilerin reproduksiyon

olaylarını koordine eden bir sinyal görevi yapar. Melatonin iki enzim etkisi ile seratoninden sentezlenir. Enzimlerden birisi N-asetil transferazdır (NAT) ve seratoninun asetile edilmesini sağlar. Diğer ise hidroksiindol-o-metiltransferaz (HIOMT) olup, indol halkasının metile edilmesi ile görevlidir. Pineal bezde seratonin miktarı gündüz yüksek gece düşüktür, ışık şiddeti ve süresi bezdeki seratonin miktarını değiştirir. Bezdeki melatonin miktarı ise serotonin ritminin tersi yönindedir; yani melatonin sentezi gündüz az gece çoktur. Geceleyin serotonin miktarının azalması da melatonin sentezinin artmasından

ileri gelir. Geceleri pineal bezde, kanda, serebrospinal sıvıda ve idrarda melatonin miktarı artar. Bu güne kadar incelenmiş bütün memelilerde aynı durum gözlenmiştir. Gözde başlayan sinir impulsunun pineal bezden hormon salınması ile sonuçlanmasında işe karışan olaylar dizisi şöyledir: gözü etkileyen ışık enerjisindeki değişiklikler sempatik sinirlerle pineal beze ulaşmaktadır. Sempatik sinir uçlarından salınan norepinefrin pineal hücrelerini etkilemektedir. Pineal bez hücreleri β -adrenerjik reseptörler yoluyla etkilenince, siklik nukleotid sistemi aktive edilir, N-asetil transferaz enzimi sentezlenir veya aktive edilir ve melatonin sentezi başlar. Melatonin yapımı karanlıkta artar, ışıkta inhibe edilir. Kısaca memeli pineal bezi ışığın devamına, evresine ve şiddetine göre günlük melatonin sinyali meydana getirmektedir (2,3).

Endojen melatoninin büyük oranda pinealde yapıldığı ve yapımından sorumlu tek organ olduğu bilinmekte beraber; son yıllarda özellikle diffüz nöroendokrin sistemin bir parçası olarak kabul edilen APUD (Amine Precursor Uptake Deamin) hücrelerinde de önemli miktarlarda melatonin olduğu belirlenmiştir (4). Yine gastrointestinal (GIS) kanalda bulunan enterokromaffin hücrelerinin de vücutta melatoninin yapım yeri olduğu ileri sürülmektedir. Ancak melatoninin kanda gün içinde görülen ritmi pineal bezde sentezlenip salınan melatonine bağlıdır. Melatonin vücutta başta retina, beyin, hipofizer bez olmak üzere perifer dokuların çoğunda, bu etkilerini hedef dokularda bulunan spesifik reseptörler aracılığı ile gösterir. Çeşitli çalışmalarla melatonin reseptörlerinin hem nöral dokularda hemde retina, dalak, eritrosit, lökosit, timus, tiroid, plasenta, endometriyum, GIS ve neoplastik dokularda da bulunduğu göstermiştir (5,6,7). Ayrıca sinir sisteminde bulunan reseptörlerin de melatonin gibi sirkadiyen bir ritimle çalıştığı gözlenmiştir. Son yıllarda yapılan çalışmalar melatoninin hücre içinde nukleusda reseptörlerinin bulunduğu ve bunlar aracılığı ile DNA üzerinde etkili olduğu ileri sürülmektedir (8).

Bir çok endokrin bez oluşturdukları hormonları depolar. Pinealositler ise

salgıladıkları hormonları komşu kapillerlere verirler. Melatonin üretildikten sonra yüksek lipofilik özelliğinden dolayı çok hızlı bir şekilde kana karışır ve BOS'da dahil olmak üzere bütün vücut sıvıları ve dokularına dağılır. Kanda ve hücre içinde melatoninun gece konsantrasyonları gündüze nazaran 3-10 kat daha fazladır. Melatoninun salgılanması genellikle akşam saat 21.00-22.00 saatlerinde başlar, 02.00-04.00 saatleri arasında maksimum seviyesine ulaşır. Sabah 07.00-09.00 arasında ise azalmaya başlar. Yetişkinlerde plazmada ortalama düzeyleri 50-70 pg/ml'dir (9,10,11).

Bu derlemede, giderek önemi daha fazla anlaşılan melatonin sentezi, biyokimyası, etkilediği hedef organlar hakkında kısa bilgiler ile, melatonin hakkında yapılmış son çalışmaların neler olduğu kaydedilerek, bu alanlarda daha başka neler yapılabileceğini tartışılmıştır.

ANTİOKSİDAN OLARAK MELATONİN

Son yapılan çalışmalarla, melatoninun oksidatif stress ile ilişkili olduğu, hem direkt radikal toplayıcı olarak, hem de indirekt olarak antioksidan özelliğe sahip olduğu gösterilmiştir. Serbest radikal toplayıcısı olarak yüksek derecede lipofilik özelliğe sahip olması melatoninun en önemli avantajıdır. Melatonin serbest radikal toplayıcı etkisi için herhangi bir bağlanma bölgesine ve reseptöre ihtiyaç duyamaz (12,13,14).

Melatoninun prekürsörü olan serotonin kan-beyin bariyerini çok az geçebilmesine rağmen, melatonin lipofilik özelliğinden dolayı kolaylıkla geçebilir. Güçlü bir antioksidan olan E vitamini de kan-beyin bariyerini geçemez. Bu özelliğe sahip olduğundan dolayı melatonin daha üstün bir antioksidan olarak kabul edilmektedir. Etyopatolojisi kesin olarak aydınlatılmış olmasına rağmen Alzheimer, Parkinson, Down sendromu, musküler distrofi, stroke, nitrik oksid nörotoksitesi gibi hastalıklarda serbest radikallerin etkileri ile ilgili bazı teoriler vardır. Bu hastalıklarda melatoninun kullanımı tavsiye edilmektedir (15,16).

Melatonin en zararlı radikal olan hidroksil radikalini (OH) ortadan kaldırın çok güçlü bir antioksidandır. Deneysel çalışmalarla antioksidanların OH radikaline karşı olan etkinliklerinin araştırılması amacıyla OH'in 5,5-dimetilprolin N-oksid (DMPO) ile olan reaksiyon ürünü (DMPO-OH) ölçülür. Çünkü OH radikali çok kısa ömürlü (9 sn) olduğundan ölçülmesi oldukça zordur. Böyle bir çalışmada, DMPO bulunan bir ortamda önce ultraviyole ışık (254nm) etkisi ile H₂O₂'den OH sentezi sağlanmış ve daha sonra melatonin, glutatyon ve mannositolun DMPO-OH oluşumunu engellemektedeki etkinlikleri karşılaştırılmıştır. DMPO yüksek performanslı likid kromatografisi ile elektrokimyasal ayırmalı seperasyona uğratılmış ve elektron spin rezonans spektroskopisi kullanılarak değerlendirilmiştir. Sonuçta DMPO-OH sentezini %50'sini inhibe etmek için gerekli olan melatonin, glutatyon ve mannositol miktarları sırası ile 21, 123, 283 μM olarak bulunmuştur. Bu sonuçlara göre melatoninun endojen bir radikal toplayıcı olan glutatyondan 5, eksojen antioksidan olan mannositden 15 kat daha etkili olduğu saptanmıştır. Bu bulgu melatoninun OH radikaline karşı diğer iki önemli antioksidana göre çok daha güçlü olduğunu göstermektedir. Melatoninun OH radikal ile reaksiyona girdikten sonra bir indolil katyon radikaline dönüştüğü, bununda ortamındaki O₂ (superoksid) radikalini tutarak antioksidan aktivite gösterdiği kaydedilmiştir (17, 18).

Serbest radikaller ve hidroksil radikalleri yüksek reaktifliğe sahip olduklarıdan hücrelerdeki makromolekülleri büyük hasara uğratırlar. Glutatyon ve mannositol gibi iyi bilinen serbest radikal tüketicileri ile melatoninu karşılaştırıldığında, melatoninun özellikle DNA gibi makromolekülleri oksidatif hasardan korumada daha güçlü olduğu ortaya çıkmıştır. Melatonin bütün hücre ve hücre içi komponentlere kolaylıkla difüze olabilir, bu da serbest radikallere ulaşıp zararsız hale getirebilmesi için önemli bir özellikleştir. Yüksek toksik güçe sahip hidroksil radikallerinin tüketiliciliğinin yanı sıra melatonin, güçlü antioksidan enzim olan glutatyon peroksidaz

aktivitesini de stimule eder. Glutatyon peroksidazın metabolik görevi ise hidroksil radikalının prekürsörü olan hidrojen peroksidi (H₂O₂) suya metabolize etmektir. Bu nedenle melatonin hücreleri oksidatif hasardan en az iki yolla korumaktadır (11).

Melatoninin etkili bir serbest radikal tüketicisi olduğu gerek in vivo gerek in vitro deneysel kanıtlanmıştır. In vitro olarak daha önce bahsettiğimiz gibi hidroksil ve peroksid radikallerini direkt olarak tüketir, bu konuda diğer antioksidanlardan daha büyük potansiyele sahiptir. In vivo olarak, melatoninun fizyolojik ve farmakolojik seviyeleri serbest radikal sınıfındaki kimyasalların tahrif edici gücüne karşı savaşır. Bir grup araştırmacının ratlara yüksek miktarda karsinojenik özelliğe sahip safrol vererek yaptığı çalışmada, safrolden kaynaklanan serbest radikallerden hepatik nükleer DNA'yı dışardan verilen melatoninun koruduğu gösterilmiştir (18,19). Ayrıca bakteriyel lipopolisakkarid ve ya H₂O₂ gibi kaynaklardan induklenen lipid peroksidasyonu melatonin sayesinde önemli derecede azalmaktadır. Diğer bir çalışmada yeni doğan ratlara, katarakt oluşumunu engelleyen glutatyonun (GSH) sentezini inhibe eden Butihinon Sulfoksim (BSO) enjekte edilmiş, bu yolla serbest radikallerin proteinlere hasar vererek katarakt oluşturması sağlanmıştır. Bu ratlara 2 hafta süreyle melatonin verildiğinde, katarakt oluşumunu engellediği tespit edilmiştir (20,21). Bu bulgular melatoninun hücre çekirdeği, sitozol ve lipide zengin hücre membranlarında antioksidan olarak görev yaptığı göstermektedir.

İnsan eritrositlerinde de melatoninun antioksidan etkisini araştırmak için çalışmalar yapılmıştır. Çalışmada %1'lik eritrosit süspansiyonu yavaş yavaş 300μmol kümen hidroksit (CumOOH) ile okside edilip 180 dk'da %100 hemolizi sağlanmıştır. 30-40 dk içerisinde oksidatif hasarın maksimum değere ulaştığı gözlenmiştir. Hücre membran antioksidanı olarak bilinen E vitamini ve sitozolik indirgenmiş glutatyon toplam olarak 20 dk içerisinde tamamen tüketilirken, hemoglobinun tersinmez oksidatif hasarı

sonucunda, hemin 40 dk içerisinde eritrosit membranında birikiği görülmüştür. Melatoninin 50 μ mol'ü oksidatif lizise karşı eritrositlerin direncini kuvvetli bir şekilde artırırken, süspansiyonun %100 hemoliz olması için 330 dakika geçmesi gerekmıştır. Melatoninin membran lipit peroksidasyonunda glutatyonun veya E vitaminin tüketimini korumada etkili olmadığı saptanmıştır. Fakat membran proteinlerinin parçalanmasını 20 dk, hemin presipitasyonunu 10 dk için tamamen inhibe ettiği görülmüştür. Melatoninin eritrosit ve CumOOH ile inkübasyondan sonra yapılan deneylerde, eritrosit membranında melatonin bulunmazken sitozolden %15'i geri kazanılmıştır. Eklelen melatoninin %35'i eritrosit oksidasyonu sırasında harcanmıştır. Hidroksil radikal işaretleyici ajanlar dimetilsulfoksid (DMSO) veya manitolun ortama eklenmesinin de melatonin tüketimini değiştirmediği bulunmuştur. Bu sonuçlara göre melatoninin oksidatif strese maruz bırakılan eritrositlerin içeresine girdiği ve hücrenin korunmasında kullanıldığı, ayrıca hemoglobinın denaturasyonunu ve hemin salıverilmesini geçtiirdiği saptanmıştır (22). Hemolitik hastalıklarda melatoninin bu koruyucu rolü daha ileri çalışmalarla araştırılmalıdır.

Melatoninin bir başka avantajı, diğer antioksidanların aksine çok yüksek dozlarda (300mg/gün) ve uzun süre kullanımda (5 yıla kadar) bile toksik bir etkisinin olmamasıdır (17). Ancak yüksek dozda melatoninin prooksidan davranışıyla ilgili bazı yayınlar mevcuttur. Aynı şekilde melatoninin tümör hücrelerine karşı reaktif oksijen ürün oluşumunu indüklediği, bu prooksidan etkininde öneminin tam bilinmemekte olduğu bildirilmiştir (23).

REPRODUKSİYONUN MEVSİMLERE GÖRE DÜZENLENMESİ VE BU DÜZENLEMEDE MELATONİNİN ROLÜ

Sıcak ekvator bölgelerinden soğuk kutup bölgelerine kadar uzanan dünya bölgelerinde yaşayan pek çok memeli hayvan türleri, yılın mevsimlerine göre fertil ve infertil evreleri

gösterirler. Mevsimsel çiftleşme evreleri öyle ayarlanır ki, yavrunun doğumunu, yavrunun yaşamını sürdürmesi için en uygun mevsime rastlatılır. Hayvanlarda bu tür ayarlama için dış ortamda değişikliklerden etkilenen ve bu değişiklikleri ölçebilen sistemler gelişmiştir. En çok kullanılan dış ortam değişikliği de fotoperiyoddur. Bazı hayvanlar mevsimin en uzun günlerinde çiftleşirler, diğer bazıları ise günler kısالınca çiftleşirler. Fotoperiyoda göre ayarlanan çiftleşme mevsimi gelince, hipofiz bezi gonadları aktive eder. Çiftleşme mevsimi geçince, yine fotoperiyoda göre, hipofiz aktivitesi önlenir ve gonadların aktivitesi geriler. Kobay ve koyunda hipotalamusun suprakiazmatik nükleusu zedelendiğinde hayvanlar gün uzunluğunu ölçememişler ve mevsime göre çiftleşme aktivitelerini koordine edememişlerdir. Görülüyorki, melatoninin reproduksiyonda hayatı rolü vardır. Melatonin sinyalindeki değişimler, hipotalamus-hipofiz-gonad sistemine gün uzunluğu hakkında bilgi vermektedir. Kuşların ve memelilerin her iki cinslerinde de gonadal dokularında ve beyinlerinde multipl reseptör siteleri saptanmıştır. Melatonin omurgaların üreme organlarındaki direk etkisini böyle göstermektedir. Pineal bez hassas ve karmaşık bir biyolojik saat gibidir, dış ortamda ışığın meydana getirdiği sinirsel aktiviteyi hormonal sinyal haline dönüştürür. Melatoninin reproduksiyon olayında bir rolü olduğu kesin ise de hormonun etki yeri ve mekanizması henüz bilinmemektedir (15,24-26). Melatonin sinyal sisteminin moleküller ve sellüler çalışmaları, regülasyon ve fonksiyonel olayların akışı üzerindeki etkileri gelecekte hayvan ve insanlarda kısırlık ve doğum kontrolünün fizyolojik ve farmakolojik çalışmaları için yeni anlayış ve ufuklar açabilir.

İMMÜN SİATEMİ VE MELATONİN

Kemik iliği, periferal kan hücrelerinin ve immün komponentlerin meydana geldiği önemli bir dokudur. Kemik iliğindeki hematopoietik hücrelerin öncülleri sürekli olarak çoğalarak farklılaşır, akut ve kronik oksidatif stress durumlarında büyük zarar

ve beyin glutamat reseptörlerini regüle edici davranışmasına bağlı olduğunu desteklemiştir (30).

VÜCUT GELİŞİMİ VE YAŞLANMA İLE MELATONİN NAIL DEĞİŞİR

Vücut gelişimi ve yaşlanmada melatoninun salınımı ile yaşla ile ilgili referans aralıklar kesin olarak henüz belirlenmemiştir. Bu konuda değişik çalışmalarında değişik değerler bulunmaktadır. Melatonin yaşlanma ile birlikte gittikçe azalan güclü bir antioksidandır. Bu azalmanın yaşlanma olayının önemli bir sebebini teşkil edebileceği kaydedilmiştir. Melatoninun salınımının insanlarda 15 yaş civarında maksimum seviyeye ulaştığı, bu yaştan sonra giderek azaldığı 50 yaşın üzerinde ise minimum seviyeye indiği bildirilmektedir. Yaşlanma ile birlikte azalan melatonin üretiminin, yaşlanmaya bağlı hastalıkların patogenezinde de önemli rolü olabileceği kaydedilmiştir (17).

İnsانlarda gece melatoninun konsantrasyonlarının 1-3 yaşta pik yaptığı (329.5 ± 42.0 pg/ml) ve sonrasında giderek azaldığı, 15-20 yaşta ortalama 62.5 ± 9.0 pg/ml olduğu ve 70-90 yaşlarında minimum düzeyde olduğu (29.2 ± 6.1 pg/ml) bildirilmiştir (31).

Yaşlanma prosesi sırasında, supra:kiasmatis çekirdekte morfolojik ve nörokimyasal değişiklikler saptanmıştır. Yaşa bağlınlı olarak testosteron, dehidroepiandrosteron (DHEA), growth faktör / insulin-like growth faktör I (GH/IGF-I) ve melatonin seviyelerinin 50 yaşın üzerindeki bir çok erkekte azaldığı tespit edilmiştir (32). Melatoninun GH sekresyonunu diğer growth hormon-releasing hormonlardan (GHRH) daha hızlı stimule ettiği bulunmuştur. Bu çalışmada melatoninun modüle ettiği GH sekresyonunun nöroendokrin mekanizması araştırılmış, böylece oral alınan melatoninun GH üzerine GHRH denetimi ile etkisi incelenmiştir. Sonuçlar hipotalamik somatostatin salınmasını baskılayan pyridostigmine'in (bir kolinerjik agonist ilaç) etkisi ile karşılaştırılmıştır. Çalışmanın sonunda oral melatoninun alınmasının normal

kişilerde GH seviyesini artırdığı bulunmuştur (33).

Bu konuda ratlara yapılan bir çalışmada, ratlarda sistemik sirkülasyonda yaşla birlikte melatonin değişiminin sebepleri araştırılmıştır. Değişik yaşlardaki ratların (7,16,18,20,30,48,60 günlük ve 17 aylıktan büyük) kan örnekleri alınarak gaz kromotografisi (GC) - kütle spektrofotometresi ve radyoimmünassay yöntemleri kullanılarak melatonin düzeyleri saptanmıştır. Sonuçlara göre ratlarda melatoninun pinealde iki ayrı havuzu olduğu tespit edilmiştir; saliverilmeye hazır serbest havuz ve bağlı durumda havuz. Ratların confluens sinuumdaki ortalama melatonin düzeyinin yaş ile arttığı 60 günde en üst seviyeye ulaşlığı ve 17 aylıktan sonra azalarak minimum düzeye indiği saptanmıştır (34).

SONUÇ

Sonuç olarak, melatoninun klinik açıdan ihmali edilmemesi gereken son derece etkili bir antioksidan ve dolayısı ile antikanserojen olduğuna inanılmaktadır. Yaşa birlikte üretiminin azalması, melatonin verilmesi ile yaşlanmanın geciktirilebileceği görüşlerini ortaya çıkarmıştır. Melatonin tedavisi alan kişilerde herhangi bir yan etkiye rastlanmamıştır ve melatoninu keşfeden bilim adamının da preparat olarak 30 yıldan fazla bir süre kullandığı rapor edilmiştir (17). Melatoninun çeşitli hastalıkların önlenmesinde ve tedavisinde daha da ön plana çıkacağı düşünülmektedir.

KAYNAKLAR

1. Lerner A.B: Hormones and Skin color. Scientific American 1961 (July) 456-60.
2. Wurtman R.J. and Axelrod J: The Pineal gland. Scientific American. 213 (1):50-60 ,1965.
3. Noyan A: Yaşamda ve Hekimlikte Fizyoloji. (9. Baskı) 1996, Meteksan, Ankara

4. Üstündağ B, Canatan H. Melatonin: Güçlü bir antioksidan ve serbest radikal giderici. Fırat Tıp Derg. 1999; 1:7.
5. Reiter RJ. The pineal gland and melatonin relation to aging. A summary of the theories and of the data. Exp Gerontol 1995; 30: 199-212.
6. Lee P, Shiu SY, Chow PH. Regional and diurnal studies of melatonin and melatonin binding sites in the duck gastrointestinal tract. Biol Signals 1995;4: 212-224.
7. Siu AW, Reiter RJ, To CH. The efficacy of vitamin E and melatonin as antioxidants against lipid peroxidation in rat retinal homogenates. J Pineal Res 1998; 24:239-244.
8. Cardinali DP, Glombek DA, Resenstein RE, Cutrera RA, Esquifino AI. Melatonin site and mechanisms of action: Single or multiple. J Pineal Res 1997;23:32-39.
9. Reiter RJ. Pineal melatonin: Cell biology of its synthesis and its physiological interactions. Endocr Rev 1991; 12 (2) : 151-180.
10. Reiter RJ. Functional pleiotropy of the neurohormone melatonin: antioxidant protection and neuroendocrine regulation. Front Neuroendocrinol 1995; 16: 383-415.
11. Reiter RJ: Interactions of the pineal hormone melatonin with oxygen-centered free radicals:a brief review. Braz J Med Biol Res 1993; Nov 26:11,1141-55.
12. Reiter RJ. Functional aspects of the pineal hormone melatonin in combating cell and tissue damage induced by free radicals. Eur J Endocrinol 1996, 134:412-420.
13. Ianas O, Olivescu R, Badescu I. Melatonin involvement in oxidative processes. Rom J Endocrinol 1991;29:117-123.
14. Hardeland R, Reiter RJ. The significance of the metabolism of the neurohormone melatonin. Neurosci Biobehav Rev 1993;17:347-356.
15. Bubenik G A, Blask D E, Brown G M, Maestroni G J, Phang S F, Reiter R J. Prospects of the clinical utilization of melatonin. Biol Signals recept 1998 Jul-Aug 7:4 195-219
16. Reiter RJ. Antioxidant actions of melatonin . Adv Pharmacol 1997;38:103-116.
17. Akkuş İ. Serbest radikaller ve fizyopatolojik etkileri. Mimoza yayınları.Konya 1995.
18. Tan DX, Chen LD, Poeggeler B. Melatonin: A potent endogenous hydroxyl radical scavenger. Endocr J 1993;1:57-60.
19. Tan DX, Reiter RJ. Both physiological and pharmacological levels of melatonin reduce DNA adduct formation induced by the carcinogen safrole in vivo. Carcinogenesis 1994;15:215-218.
20. Reiter RJ. Oxygen radical detoxification processes during aging: the functional importance of melatonin. Aging (Milano) 1995 Oct 7:5 340-51.
21. Abe M, Reiter RJ, Hara M. Inhibitory effect of melatonin on cataract formation in newborn rats. J Pineal Res 1994;17:94-100.
22. Tesoriere L, D'Arpa D, Conti S, Giaccone V, Pintaudi AM, Livrea MA. Melatonin protects human red blood cells from oxidative hemolysis: new insights into the radical-scavenging activity. J Pineal Res 1999 Sep 27:2 95-105.
23. Reiter RJ., Carneiro RC, Oh CS. Melatonin in relation to cellular antioxidative defence mechanisms. Horm Metab Res 1997 Aug; 29(8) :363-72.
24. Domanski E., Przekop F. And Polkowska J: Melatonin . J Reprod Fertil 1980; 58:493.
25. Tamarkin L., Baird C.J. and Almeida O.F.X.: A coordinating signal for mammalian reproduction? Science 1985; 227 (4688): 714-720.
26. Phang SF, Li L, Ayre EA, phang CS, Lee PP, Xu RK, Chow PH, Yu ZH, Shiu SY. Neuroendocrinology of melatonin in reproduction: recent developments. J Chem Neuroanat 1998 Jun 14:3-4 157-66
27. Tan DX, Manchester LC, Retiher RJ, Qi WB, Zhang M, Weintraub ST, Cabrera J, Sainz RM, Mayo JC. Identification of

- highly elevated levels of melatonin in bone marrow: its originand significance. Biochim Biophys Acta 1999 Oct 18 1472:1-2 206-14
28. Neri B, de Leonardis V, Gemelli MT, di Loro F, Mottola A, Ponchietti A, Raugel A, Cini G. Melatonin as biological response modifier in cancer patients. Anticancer Res, 1998 Vol 18 Iss 2B, pp1329-1332.
 29. Lopez-Gonzales MA, Guerrero JM, Sanvhez B, Delgado F. Melatonin restoresand enhances the human type B tonsillar lymphocyte subset in recurrent acute tonsillitis. Neurosci Lett, 1998, Vol.247, iss 2-3 pp 131-134
 30. Acuna-Castroviejo D, Escames G, Macias M, Munoz HA, Molina CA, Arauzo M, Montes R. Cell protektive role of melatonin in the brain. J Pineal Res 1995 Sep 19:2 57-63.
 31. Wurtman RJ. Age-related decreases in melatonin secretion-clinical consequences. Jour Clin Endoc Metab 2000,85:6,2135-40.
 32. Qian SZ, Cheng Xu Y, Zhang J. Hormonal deficiency in elderly males. Int J Androl 2000;23 2:1-3.
 33. Valcavi R, Zini M, Maestroni GJ, Conti A, Portioli I. Melatonin stimulates growth hormone secretion trough pathway other than the growth hormone-releasing hormone. Clin Endocrinol (Oxf) 1993 Aug 39 :2 193-9
 34. Phang SF, Tsang CW, Hong GX. Fluctuation of blood melatonin concentrations with age : result of changes in pineal melatonin secretion. J Pineal Res 1990;8:179-192.

Yazarlar:

E. S. NAMIDURU: Yüksek Kimyager, Gaziantep Üniversitesi Tıp Fakültesi, Biyokimya ve Klinik Biyokimya A.B.D,
 İ. MERAM: Yrd. Doç. Dr., Gaziantep Üniversitesi Tıp Fakültesi, Biyokimya ve Klinik Biyokimya A.B.D
 M. TARAKCIOĞLU: Doç. Dr. Gaziantep Üniversitesi Tıp Fakültesi, Biyokimya ve Klinik Biyokimya A.B.D

Yazışma Adresi:

Yük. Kimyager Emine Sibel Namiduru, Gaziantep Üniversitesi Tıp Fakültesi, Biyokimya ve Klinik Biyokimya A.B.D, Şehitkamil Gaziantep.
 Fax: 0 342 360 16 17
 Tlf: 0 342 360 1200/ 3206